

РЕШЕНИЕ

№ 2625

гр. София, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1674** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. И. Р., чрез адв.В. В., против Решение от 12.01.2022г., постановено по НАХД № 462/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21 състав, с което е потвърдено НП № 11-01-257/10.12.2020 г., издадено от Директор на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ) [населено място], с което на касатора за нарушение на чл.13, ал.3, т.3 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор (ЗФУКПС) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лева на основание вр. чл. 32, ал. 1 т. 1, във връзка с чл.35, ал.1 от Закона за държавната финансова инспекция (ЗДФИ), . В касационната жалба са развити доводи за неправилност незаконосъобразност на обжалваното решение. Отправено е искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго за отмяна на наказателното постановление. Посочва, че нарушението по чл. 13, ал.3, т.1 и чл.13, ал.3, т.3 са различни, като визират две отделни нарушения. Претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение, съгласно приложен списък.

В съдебно заседание касационната жалба се поддържа от упълномощен процесуален представител – адв.Т..

Ответникът – Агенция за държавна финансова инспекция [населено място], чрез процесуалния си представител юрк. М. оспорва касационната жалба, като неоснователна и недоказана и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Подкрепя твърденията си с писмено становище. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира присъждане на сторените по делото разноски съгласно представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за неоснователност на касационната жалба и пледира за потвърждаване на обжалваното решение.

Настоящата съдебна инстанция, след като обсъди доводите в жалбата, изслуша становищата на страните и анализира събраните по делото доказателства, намери касационната жалба за подадена в срок, процесуално допустима, но по същество - неоснователна.

Предвид събраните пред първата съдебна инстанция писмени и гласни доказателства, настоящият състав прие за безспорно установена и доказана следната фактическа обстановка:

При извършена проверка, възложена със Заповед №ФК-10-165 от 27.01.2020г. на Директора на АДФИ, на Висше училище по телекомуникации и пощи /ВУТП/, находящо се в [населено място], [улица], се установило, че проф. д-р Д. И. Р., в качеството му на ректор на ВУТП, е сключил комбиниран договор №Д-12 от 21.03.2018г. за покупко-продажба на електрическа енергия с „Ч. България АД“. Договорът от страна на ВУТП бил едностранно подписан от ректора Р., който видно от изпратена до АДФИ справка от ВУТП от 30.01.2020г. е избран за ректор с Решение на Общото събрание на висшето училище на 10.07.2015г. Към договора е представен контролен лист за извършване на предварителен контрол от 21.03.2018г. със заключение на финансовия контролор Г., че задължението може да бъде поето.

С констативен протокол от 06.02.2020г., подписан от финансовия директор и главния счетоводител на ВУТП, били предадени Вътрешни правила за изграждане на системи за финансово управление и контрол във ВУТП, действащи от 22.03.2016г., ведно с приложения към него. Съгласно чл.10 от правилата системата на двойния подпис е задължителна процедура, при която поемането на всяко финансово задължение и извършването на всеки разход, независимо от техния размер, не може да се осъществи без подписа на ректора и главния счетоводител.

Поради липса на подпис от главния счетоводител на ВУТП, свидетелката А. П. съставила АУАН № 11-01-257 от 11.06.2020г., за нарушение на чл.13, ал.3, т.3 във вр. чл.2, ал.2, т.1 от ЗФУКПС. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП.

За да потвърди Наказателното постановление, Районният съд е приел, че административно-наказателното производство по установяване на нарушението е било съобразено с изискванията на процесуалния закон. И при съставяне на акта за установяване на административно нарушение, и при издаване на НП са спазени всички срокове и процедури по тяхното издаване. Съобразени са изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Въззивният съд е приел, че в акта за установяване на административно нарушение е била посочена правилната правна квалификация на описаното административно нарушение. Административно наказващият орган, на база на събраните доказателства е направил единствения възможен извод за извършено административно нарушение от категорията на нарушенията на чл. 32, ал. 1, т. 1 ЗДФИ. При определяне размера на

административното наказание „глоба”, административно наказващият орган правилно е определил санкционната норма и правилно е определил размера на административното наказание в минималния такъв, предвид липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства. Липсват основания за приложение на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, доколкото деянието не показва занижена степен на обществена опасност в сравнение с обичайните случаи от този вид и правилно лицето е било санкционирано.

Така постановеното решение е правилно. Въз основа на правилно установената обстановка, съдът е направил законосъобразни правни изводи относно правно релевантните факти и обстоятелства, поради което не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до немотивираност или необоснованост на съдебния акт и неправилно приложение на материалния закон.

Касационната инстанция възприема изцяло изводите на районния съд от фактическа и правна страна. При постановяване на съдебния акт решаващият съд е извършил цялостна проверка на обжалваното НП, съгласно задължението си по чл. 312 и чл. 313 НПК, приложими по препращане от чл. 84 ЗАНН. Съставът на СРС подробно и задълбочено е обсъдил в мотивите си всички събрани в хода на производството доказателства поотделно и в съвкупност, в тяхната хронология и логическа последователност. Направените изводи съответстват на приложимия материален закон и се споделят от настоящия касационен състав, като на основание чл. 221, ал. 2 АПК препраща към мотивите на въззивния съд.

От събраните в хода на съдебното следствие доказателства по безспорен начин се установява, че жалбоподателят е допуснал нарушение на чл. 13, ал. 3, т. 3 (в приложимата редакция към датата на извършване на нарушението) във връзка с чл. 2, ал. 2, т. 8 от Закона за финансово управление и контрол в публичния сектор. Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 3, т. 3 от ЗФУКПС, (ДВ, бр.42, 05.06.2009г.) Ръководителите на организациите по чл. 2 създават и прилагат контролни дейности, които включват най-малко система за двоен подпис, която не разрешава поемането на финансово задължение или извършване на плащане без подписите на ръководителя на организацията по чл. 2 и лицето, отговорно за счетоводните записвания. Висше училище по телекомуникации и пощи попада в обхвата на държавната финансова инспекция, като организация от публичния сектор по смисъла на чл. 2 от Закона за държавната финансова инспекция. Като организация от публичния сектор, която събира, получава, съхранява, разпределя и разходва публични средства по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на ЗФУКПС, ВУТП, [населено място] е задължено да прилага разпоредбите на закона. Р. на ВУТП, [населено място] е ръководител на организацията съгласно § 1, т. 8 от ДР на ЗФУКПС и като такъв носи управленска отговорност за осъществяване на финансово управление и контрол в цитираното дружество. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗФУКПС, той е отговорен за определяне на целите на дружеството, идентифициране на рисковете за постигането им и за въвеждане на адекватни и ефективни системи за финансово управление и контрол в съответствие с изискванията на закона. В качеството на ръководител на организация от публичния сектор, Д. И. Р. е бил длъжен да прилага т.нар. „система на двоен подпис“ - чл. 13, ал. 3, т. 3 (в приложимата редакция към датата на извършване на нарушението) от ЗФУКПС, която не разрешава поемането на финансово задължение или извършването на плащане без подписите на ръководителя на организацията по чл. 2 и на лицето, отговорно за счетоводните записвания.

На основание чл. 13, ал. 4 от ЗФУКПС, редът и начинът за осъществяване на предварителния контрол за законосъобразност се определят от ръководителите на организациите по чл. 2, въз основа на оценка на риска и анализ на разходите и ползите и в съответствие с указанията на министъра на финансите.

При извършената проверка на вътрешните актове на ВУТП, [населено място] е установено, че ректорът на организацията, на основание чл. 7, ал. 1, т. 15 от ЗФУКПС, е утвърдил Вътрешни правила за финансово управление и контрол в сила от 22.03.2016г. С вътрешните правила са определени основните цели, политика и процедури за финансово управление и вътрешен контрол в дружеството. Съгласно чл. 10 от правилата системата за двойния подпис е задължителна процедура, при която поемането на всяко финансово задължение и извършването на всеки разход, независимо от техния размер, не може да се осъществи без подписите на ректора и главния счетоводител. На 21.03.2018г. е сключен договор между ВУТП, [населено място], представлявано от проф.дтн Д. Р.-ректор и [фирма], като по договора са извършени разходи в размер на 110 369, 86 лева с ДДС, като безспорно по делото е установено, че същият е подписан единствено от Р., в качеството му на ръководител на организация по чл. 2, но без подписа на лицето, отговорно за счетоводните записвания в дружеството.

Съгласно чл. 32, ал. 1, т. 1 ЗДФИ за нарушение на нормативен акт, уреждащ бюджетната, финансово-стопанската или отчетната дейност, ако не е предвидено наказание в съответния нормативен акт, виновните лица се наказват с глоба от 200 до 2000 лв.

Правилно първоинстанционния съд е приел и че описаната в АУАН и НП фактическа обстановка се е установила по безспорен и категоричен начин от събраните във въззивното производство доказателства - приложените по административно наказателната преписка писмени доказателства, както и гласните такива -показанията на актосъставителя.

Правилно и законосъобразно е и становището на районния съд, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като са засегнати особено важни обществени отношения, касаещи финансовата дисциплина при разходване на публични средства. По делото липсват доказателства, от които да се направи извод, че процесното нарушение се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обичайните нарушения от същия вид, за да може да се квалифицира като маловажен случай.

Неоснователно се явява възражението на касатора за неправилно посочено цифрово изражение на нарушената разпоредба. Към момента на извършване на нарушението е действала редакцията на чл.13, ал.3, т.3 ЗФУКПС, която както бе посочено по-горе визира прилагането на т.нар. „система на двоен подпис“.

По тези съображения, касационният състав намира, че по делото не се установи наличието на твърдените касационни основания. Атакуваното решение на СРС е валидно, допустимо и постановено при спазване на правилата на процесуалния закон и на материалноправните разпоредби, поради което следва да се остави в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, във

връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административният съд, С. град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.01.2022г., постановено по НАХД № 462/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21 състав

ОСЪЖДА Д. И. Р. да заплати в полза на Агенция за държавна финансова инспекция, [населено място] сумата от 80.00 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.